

РЕШЕНИЕ

№ 3596

гр. София, 06.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разглежда дело номер **1468** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. В. Д., чрез адв. М., срещу решение от 28. 12. 2019 г., постановено от Софийския районен съд, НО, 136-ти състав по НАХД № 19317/2018 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 42-0000915/11. 05. 2018 г., издадено от и. д. началник на Областен отдел "Автомобилна администрация" [населено място], с което на основание чл. 178а, ал. 8 във вр. с ал. 7 от Закона за движение по пътищата на В. В. Д. е наложена глоба в размер на 3000 /три хиляди/ лева за повторно нарушение на чл. 43, ал. 1, т. 1, б. „б“ във вр. с чл. 30, ал. 1, т. 4 от Наредба № Н-32 от 16. 12. 2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства.

Касаторът В. В. Д. обжалва решението на районния съд като неправилно, постановено в противоречие със закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на потвърденото с него НП.

Ответникът по касация – Областен отдел "Автомобилна администрация" [населено място], редовно призован, не се представлява.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и изложените касационни основания, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

От фактическа страна районният съд е установил следното:

На 22. 12. 2017 г. в [населено място], [улица] сградата на ОО „АА“- С. е извършена на проверка във връзка със сигнал с рег. № 04-01-00-1236/2/20.12.2017 г. на контролно технически пункт с Разрешение № 775/18. 12. 2013 г., валидно до 18. 12. 2018 г. за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътни превозни средства /ПППТИ на ППС/. В хода на проверката е установено, че на 13. 12. 2017 г. В. В. Д., като председател на комисия от технически специалисти е извършил ПППТИ на лек автомобил марка „Я. С Тип“ с рег. [рег.номер на МПС], видно от протокол № 15063653 с начало 15:39 часа и знак № 14448052, без ППС да отговаря на изискванията на Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, а именно не е представен документ за платен данък на ППС. изискуем към деня на извършване на прегледа съгласно чл. 60, ал. 6 от ЗМДТ или документ, че е освободен от данък, съгласно чл. 58 от ЗМДТ.

За така установеното е съставен АУАН № 248018 от 22. 12. 2017 г. за нарушение на чл. 43, ал. 1, т. 1, б. „б“ във вр. с чл. 30, ал. 1, т. 4 от Наредба № Н-32 от 16. 12. 2011 г., въз основа на който е издадено оспореното НП.

При горната фактическа обстановка, от правна страна СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Направил е извод за законосъобразност на НП, като е приел, че по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Настоящият съдебен състав намира решението на районния съд за неправилно, поради следните съображения:

Съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Прилагането на по-благоприятния закон се свързва с хипотезите, при които или се изключва наказуемостта на даден вид деяния, третиран дотогава като административни нарушения, или се предвижда по-леко по размер и вид наказание за деяния, които представляват административни нарушения и по стария закон. В конкретния случай е отменена посочената разпоредба на чл. 30, ал. 1, т. 4 от Наредба № Н-32/16. 12. 2011 г. с ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 20. 05. 2018 г., като след 20. 05. 2018 г. не е налице регламентирано задължение при извършване на технически преглед на ППС да се изисква документ за платен данък върху превозните средства, изискуем към деня на извършването на периодичния преглед на ППС, съгласно чл. 60, ал. 6 от ЗМДТ, съответно документ, че са освободени от данък съгласно чл. 58 от ЗМДТ. Следователно, последвала е по-благоприятна за дееца разпоредба, при която е отпаднало посоченото задължение, поради което това деяние

към настоящия момент не съставлява административно нарушение по смисъла на чл. 178а, ал. 7 от ЗДвП.

Извършването на технически преглед на МПС с неплатен данък е факт, относим към различна нарушена правна норма, предвиждаща забрана за извършване на преглед на МПС, за което не е платен данък /конкретната норма от Приложение 5, част II, т. 2, б. "б" към Наредбата/. Съгласно Част II, Раздел I, част 1, т. 2, б. "б" /изм. – ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 20. 05. 2018 г./ от Методика за извършване на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства по приложение 5 от Наредба № Н-32/16. 12. 2011 г., периодичен преглед на ППС се извършва, ако са представени съответните документи по чл. 30. Преди началото на прегледа председателят на комисията проверява представените документи. След започване на прегледа проверява резултатите от автоматичната проверка в информационната система по чл. 11, ал. 3 за наличието на платени: данък върху превозното средство. Действително, по тази методика съществува задължението за проверка на платен данък върху превозното средство, но същата се извършва чрез информационната система. Това обаче е различен начин за установяване дължимостта на данъка и няма нищо общо с метода, изискващ проверка за наличие на представен документ за недължим данък. Ето защо настоящият състав на съда намира, че за установеното нарушение е отпаднала административнонаказателната отговорност, на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН.

Освен това, наложената глоба е на основание чл. 178а, ал. 8 във вр. с ал. 7 от ЗДвП, тъй като е налице повторност на извършено нарушение на чл. 178а, ал. 7 от ЗДвП. Съгласно чл. 178а, ал. 7 от ЗДвП се наказва с глоба от 1500 лв. председател на комисия, извършваща прегледи, или технически специалист, който допусне извършването на периодичен преглед за проверка на техническата изправност на пътно превозно средство в нарушение на изискванията, определени с наредбата по чл. 147, ал. 1. С тази норма законодателят санкционира допустителство, а не пряко извършване на периодичен преглед при неспазване изискванията на Наредбата. В АУАН и в наказателното постановление обаче изрично е посочено, че касационният жалбоподател, като председател на комисията, е извършил прегледа, т.е. наказан е като пряк извършител на нарушение с налагане на глоба за допустителство, и то както с бланкетната норма на чл. 43, ал. 1, т. 1 буква "б. " от Наредбата, така и с конкретизиращата я такава по чл. 30, ал. 1, т. 4 от Наредбата. Изложеното налага извод, че с АУАН липсва годно повдигнато обвинение за извършено съставомерно административно нарушение, съответно - и с НП не е санкционирано такова, което освен че съществено затруднява правото на защита на наказаното лице, е и неотстранимо в съдебната фаза на производството, поради което съставлява самостоятелно основание за отмяна на НП.

Не на последно място, както в АУАН, така и в Наказателното постановление липсва посочване на място на извършеното нарушение, което е в противоречие с разпоредбите на чл. 42, т. 3 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Мястото на извършване на нарушението е съществен риквизит на наказателното постановление, като липсата му води до невъзможност на санкционираното лице да разбере за какво именно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност и да се защити.

Поради това, обжалваното решение следва да бъде отменено, като бъде отменено и наказателното постановление.

По изложените съображения на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 28. 12. 2019 г., постановено от Софийския районен съд, НО, 136-ти състав по НАХД № 19317/2018 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 42-0000915/11. 05. 2018 г., издадено от и. д. началник на Областен отдел "Автомобилна администрация" [населено място], с което на основание чл. 178а, ал. 8 във вр. с ал. 7 от Закона за движение по пътищата на В. В. Д. е наложена глоба в размер на 3000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 43, ал. 1, т. 1, б. „б“ вр. чл. 30, ал. 1, т. 4 от Наредба № Н-32 от 16. 12. 2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.